

Ochrona fizyczna

Zróżnicowanie specyfiki muzeów w Polsce wymusza bardzo wnikliwą analizę zagrożeń, a następnie – adekwatnie do analizy – zastosowanie środków ochrony określonych w planie ochrony muzeum. Organizacja ochrony powinna zapewnić pieczę nad zbiorami/obiektami w każdym czasie i miejscu.

Ochrona muzeów w Polsce powinna być organizowana zgodnie z obowiązującymi przepisami, z których wynikają dwa poziomy organizacji: ochrona kwalifikowana i ochrona podstawowa.

Ochrona kwalifikowana – zgodnie z ustawą z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz.U. 2025 poz. 532) oraz z rozporządzeniem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 września 2014 r. w sprawie zabezpieczania muzeum przed pożarem, kradzieżą i innym niebezpieczeństwem grożącym ich zniszczeniem lub utratą (Dz.U. 2014 poz. 1240).

Ochrona podstawowa – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 września 2014 r. w sprawie zabezpieczania muzeum przed pożarem, kradzieżą i innym niebezpieczeństwem grożącym ich zniszczeniem lub utratą.

Ponadto zabezpieczanie zbiorów przed kradzieżą i innym niebezpieczeństwem realizuje się na podstawie planu ochrony muzeum.

Szczególną trudność może stanowić podjęcie decyzji przez dyrektora muzeum, jaki rodzaj ochrony należy realizować. Poza potencjalnymi zagrożeniami należy brać pod uwagę zarówno koszty ochrony, jak i uprawnienia pracowników ochrony wykonujących zadania w ramach różnych rodzajach służby (schemat 1. ochrona kwalifikowana) oraz na różnych stanowiskach dozoru (schemat 2. ochrona podstawowa).

